

Eirik Hellebust Kristiansen MA.G12

Veileder: Martin Lundell

Hva gjør jeg hele dagen?

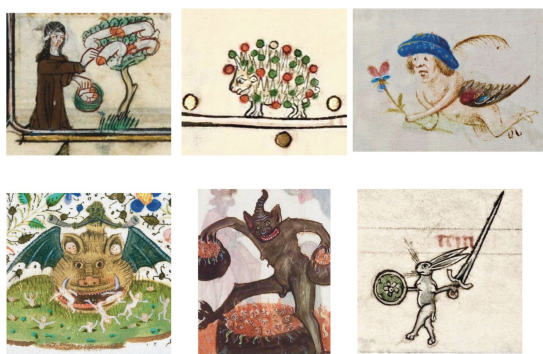
eller

Hvordan middelalderen, firmabiler og en pizzaeske fikk meg til å forstå.

Modes of Design

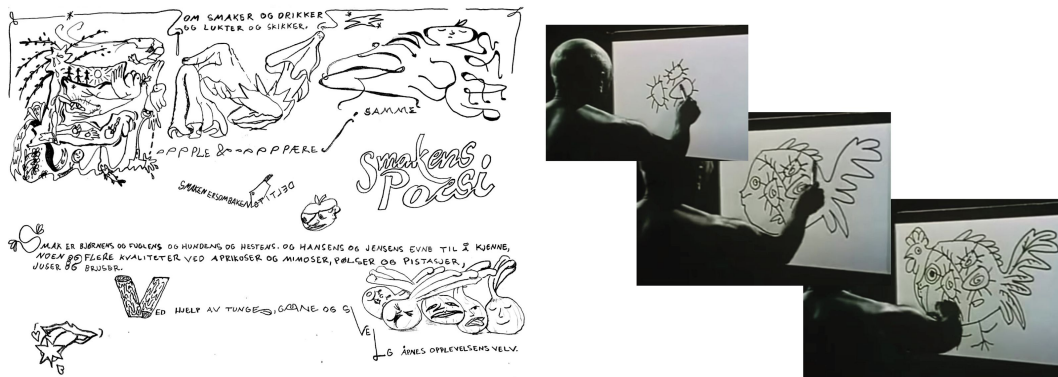
Til masterprosjektet mitt har jeg forsøkt å finne en måte å bruke det jeg interesserer meg for og referansene jeg har samlet sammen til å lage en serie bøker og plakater, med tekst og illustrasjon. Det viktigste for meg under masterprosjektet har vært å få en forståelse for hvordan jeg kan jobbe med referanser i tegning, og hva det kan bli til i et større prosjekt.

Referansene mine har vært mange og varierte og det er flere store og små ting som har ført til at det har blitt som det har blitt og ser ut som det gjør, men jeg må forsøke her å fortelle om de har hatt tydeligst påvirkning på prosjektet mitt.

Proessen min startet allerede lenge før jul hvor jeg ble opptatt av og leste om illustrasjoner i bøker fra middelalderen for å finne ut mer om alle monstrene og de bisarre tegningene i marginen på disse bøkene. Her fant jeg blant annet ut at tekst og bilde ikke alltid hadde en direkte sammenheng og at mange av tegningene var illustratørens egne tanker og assosiasjoner til teksten.

Jeg eksperimenterte målrettet og bevisst med tekst og illustrasjon hvor jeg forsøkte å smelte sammen ord, bokstaver og tegninger til ett uttrykk. Bruken av fri assosiasjon for å vri på hva ting kan bety og hvordan ting kan se ut, førte til at det dannet seg parallelle narrativ i tegningene og tekstene mine.

Denne måten å jobbe på la et grunnlag for hvordan jeg så på og tenkte om ting i omgivelsene mine og i researchen min. Jeg har lenge tatt bilder av skilter, tegninger og illustrasjoner rundt i byen og etter hvert har det dannet det seg et slags bibliotek av råmateriale som jeg kan bruke som utgangspunkt og drivstoff når jeg tegner. Etter jul ble jeg spesielt fascinert av dekor på firmabiler, hjemmelagde skilter og logoer til bedrifter fra det private næringsliv og startet å se likheter mellom disse og tegninger, kunst og ideer fra middelalderen, 16-, 17-, 1800-tallet og helt frem til i dag.

En tydelig likhet var *pareidoli* (å gjenkjenne noe meningsfylt i tilfeldige former og sanseintrykk) og bruken av antropomorfisme hvor man gir menneskelige trekk til bokstaver, objekter og dyr for å lage vennlige og morsomme figurer og maskotter.

På samme tid oppsto det et pareidolisk øyeblikk da jeg oppdaget en skikkelse i en pizzaeske snudd på hodet, som jeg senere tegnet om til en karakter. Det samme skjedde med en taco-emballasje jeg så på rema 1000, som jeg tegnet til en annen karakter. Disse to karakterene ble en slags Adam og Eva til det universet som skulle danne seg i referansene mine. Jeg laget en liste over forskjellige mulige karakterer som kunne utvikles og siden en fellesnevner for råmaterialet mitt er privat næringsliv ble listen bestående av en rørlegger, en snekker, en baker, en maler og en elektriker. Jeg utviklet disse karakterene ved å gi dem roller, bygge et språk rundt de forskjellige yrkene, og danne et narrativ hvor referansene mine eksisterer sammen som en frankenstein av et eventyr.

Jeg har plukket tekst litt på samme måte som jeg har funnet referanser til tegning, ved å se i ting som pizzamenyer, på firmanettsider og i slagord til bedrifter. Disse tekstene blir for meg en slags funnet poesi, som ikke er ment som poesi fra deres side men som blir poesi fordi jeg leser det som poesi. Selv om det er tegningene som danner narrativet får teksten leve litt sitt eget liv.

Resultatet av prosjektet er blitt 5 hefter med en tilhørende plakat, hvor plakaten er et mer kaotisk ettbladstrykk som forteller samme historie som i bøkene, men som også viser historien til prosjektet, prosessen og tegningene.

Self Assessment Learning Outcomes

Hvis jeg skal reflektere over hvordan jeg jobber med referanser og måtene jeg tegner på, tenker jeg meg et rom hvor mange faktorer, forekomster, elementer og gjerninger beveger seg rundt og støter på hverandre slik at rommet utvikler og forandrer seg.

I rommet er det er ting jeg interesserer meg for og tenker på, råmateriale jeg allerede har samlet enten fysisk i form av bilder og tekst, men også i form av ideer og i underbevisstheten. Disse beveger seg sammen med nye interesser og observasjoner, nytt visuelt materiale, tekster og ideer. Sammen med alt dette finnes tegningen og tegningene mine. Hvor jeg befinner meg i rommet og hvilke ting jeg støter på avhenger av hva slags tilnærming jeg har. Under dette prosjektet har tilnærmingen min ofte vært å sammenstille disse iakttagelsene for å se om sammenstillingen kan avdekke en mening. Noen ganger har meningen vist seg å være noe som gjør at jeg forsterker forståelsen min for hvorfor jeg har samlet de referansene og råmateriale, som igjen gir meg ideer til hvordan jeg skal bruke dem.

Som for eksempel når jeg sammenlignet middelalder illustrasjoner og dekor på firmabiler hvor jeg oppdaget bruken av antropomorfisme og arketyper og jeg forsto at dette er noe av grunnen til at jeg liker det så godt, og at når jeg tar det i bruk selv så utviklet det seg til en historie.

En annen ting som skjer er at jeg finner nye måter å tegne på og at jeg forstår hvordan jeg har kommet frem til dem. Jeg føler jeg har utviklet streken min til kunne tegne uanstrengt de formene og det uttrykket jeg vil ha frem og at jeg får til enkle og effektive tegninger, hvor betrakteren også kan være med på å forstå hvordan jeg har tenkt når jeg tegner. Jeg forsøker å tegne det som er nødvendig der behovet oppstår slik at øyet kan fylle ut resten.

Der jeg er med tegningen min nå har jeg det utrolig gøy og kan slippe meg fri uten at hodet og hånden stopper opp i for mange regler om hvilken retning tegningen skal ta og jeg håper jeg klarer å holde det interessant på denne måten.

